

TER-NOTA AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft: - **Ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van regelgeving over energie, ETS en de gebouwenpas**
- **Definitieve goedkeuring na advies van de afdeling Wetgeving van de Raad van State**

Samenvatting

De verplichting tot periodieke audit van centrale verwarmingstoestellen (de “kleine audit” en de “H100”) uit het Stooktoestellenbesluit levert geen meerwaarde meer ten opzichte van de huidig lopende en in ontwikkeling zijnde instrumenten. Bijkomend is de verplichting tot invoering ervan via de Europese regelgeving sinds 2010 uit de Europese regelgeving geschrapt. Deze regeling wordt dan ook opgeheven. Er wordt voorzien om aan de erkende technicus verwarmingsaudit de voor het kalenderjaar 2024 geïnde retributie voor de uitoefening van het toezicht kwijt te schelden en het reeds betaalde bedrag van de retributie uiterlijk 31 december 2024 terug te storten.

Het Energiedecreet van 8 mei 2009 bepaalt reeds dat distributienetbeheerders, de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij elektriciteits- en aardgasdistributienetten kunnen bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren. Daarnaast is een uitvoeringsbepaling opgenomen die de Vlaamse Regering opdraagt te bepalen welke netten distributienetbeheerders, de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit en hun werkmaatschappij kunnen bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren. Voorgesteld wordt om via dit ‘Verzamelbesluit X’ de huidige situatie te bevestigen.

Dit ‘Verzamelbesluit X’ voorziet in de mogelijkheid om de “*droop regeling*” bij decentrale productie-installaties als een vorm van gereserveerde technische flexibiliteit te beschouwen. Op die manier kunnen netgebruikers die regelmatig en/of langdurige vermogensreducties wegens te hoge spanningen vaststellen bij hun decentrale productie-installatie, die vermogensreducties via de bestaande kanalen melden en behouden zij op deze wijze hun recht op een forfaitaire vergoeding indien de netbeheerder niet tijdig een adequate oplossing biedt. Zo blijft de netbeheerder bovendien geïncentiveerd om technische maatregelen te treffen. Aan de elementen waarmee de minister rekening dient te houden bij het jaarlijks bepalen van de hoogte van de compensatie in geval van uitval of modulatie van een omvormer, wordt daarnaast het ingeschatte productieverlies toegevoegd. Indien zou blijken dat er bij omvormers met een “*droop regeling*” meer of minder productieverlies zou optreden, kan hiervoor een andere compensatie bepaald worden.

De voorwaardelijke benoeming van een netbeheerder door de VREG kan jaarlijks verlengd worden om te verzekeren dat er een beheerder aangewezen blijft voor het betrokken net.

Daarnaast worden voorwaarden vastgelegd in het Energiebesluit van 19 november 2010 waarin erfdienstbaarheden toegekend kunnen worden aan de distributienetbeheerder met oog op de plaatsing van een distributiecabine.

Vandaag kunnen technici die werken uitvoeren aan de digitale meter in opdracht van de distributienetbeheerder of de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, in het geval van gesloten gebruikerspoorten, geen gegevens lokaal uitlezen en moeten zij een aantal technische parameters overtypen in de asset systemen van Fluvius of de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk. Via voorliggend ontwerpbesluit wordt ervoor gezorgd dat technici van de netbeheerder of de exploitant van een openbaar waterdistributienetwerk, of onderaannemers die werken uitvoeren aan de meter, tijdens de duurtijd van de interventie, tijdelijk de gebruikerspoort kunnen openzetten om technische gegevens lokaal en digitaal uit te lezen. Via voorliggend ontwerpbesluit wordt daarnaast nader bepaald welke gegevens in kader van de meldingsplicht voor installateurs van elektriciteitsopslagfaciliteiten bezorgd moeten worden.

De informatieplicht van energieleveranciers aan huishoudelijke afnemers die niet genieten van het sociaal tarief en kleinzakelijke afnemers wordt uitgebreid en verbeterd. Op iedere voorschotfactuur, afrekeningsfactuur en

contractvernieuwing moet vanaf 1 juli 2025 de unieke identificatiecode van het geldende tariefblad vermeld worden. Deze unieke identificatiecode moet ook aangeboden worden in de vorm van een link en QR-code, die de afnemer onmiddellijk leidt naar een vergelijking van zijn lopende contract met het bestaande marktaanbod in de V-test. De netbeheerder als sociale leverancier of als noodleverancier wordt uitgesloten van deze verplichting.

In het kader van de PV-verplichting worden enkele wijzigingen aangebracht. Voor gebouwen die op meerdere EAN-afnamepunten zijn aangesloten die onder de verplichting vallen, wordt een bepaling voorzien die voorkomt dat het horizontale dakoppervlakte van de gebouwen meerdere keren worden meegerekend voor het bepalen van de minimum te plaatsen PV-vermogen. Daarnaast wordt aanvullende flexibiliteit voorzien door PV-installaties geplaatst op gevels van gebouwen en PV-installaties die injecteren in een directe lijn die de eigen site overschrijdt, en aangesloten zijn op het afnamepunt dat onder de verplichting valt, in rekening te nemen voor het voldoen van de verplichting. Ook wordt er aanvullende flexibiliteit voorzien door overkoepelende fotovoltaïsche zonnepanelen in dienst genomen binnen een agrarisch gebied in rekening te laten brengen voor het voldoen aan de PV-verplichting, waarbij in het kader van de vergunningsaanvraag de mogelijke effecten van de inplanting ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbatingmogelijkheden en landschappelijke kwaliteiten zijn onderzocht. Er wordt aan het VEKA de bevoegdheid gegeven om nadere regels vast te leggen voor de berekening van het piekvermogen of het nominaal vermogen van projectinstallaties die worden geplaatst ter uitvoering van een andere verplichting en niet in aanmerking komen om te voldoen aan de PV-verplichting via participatie. Daarnaast wordt voorgesteld dat in de regeling met betrekking tot het uitstel op of de vrijstelling van de PV-verplichting in geval van sloop van een gebouw, de termijnen worden geschorst als een beroep bij een administratief rechtscollege loopt en dat het VEKA uitstel kan verlenen voor gedeeltelijke sloop en heropbouw of gedeeltelijke dakvervanging. Ook wordt binnen de participatieoptie bepaald om een lijst op te nemen met de elementen die een participatieovereenkomst minstens moet bevatten, en dat het volledige participatiebedrag uiterlijk op de datum dat aan de verplichting moet zijn voldaan door de participant aan de projectuitvoerder wordt uitbetaald. Tot slot worden enkele kleine wijzigingen in de bewoording voorgesteld.

Om de certificatenregeling na inwerkingtreding van de PV-verplichting in lijn te brengen met Europese staatssteunregels wordt bepaald dat de maximale bandingfactor op nul wordt gezet voor groenestroominstallaties op basis van windenergie, biomassa of biogas en WKK-installaties op biomassa of biogas met een datum van indienstneming vanaf 30 juni 2025, voor zover die worden geplaatst voor het voldoen aan de PV-verplichting. Er wordt voorts een vereenvoudiging bij de behandeling van de certificandossiers voor warmtekrachtkoppeling voorgesteld, door de verplichting om de warmtemeting na het buffervat uit te voeren op te heffen.

Vanuit het beleidsveld Energie zijn momenteel twee leningsinstrumenten beschikbaar die gezinnen met de laagste inkomens in staat moet stellen hun woning te renoveren: de *Mijn VerbouwLening (MVL)* en de *Noodkooplening (NKL)*. Vanuit de armoedesector en de actoren rond renovatiebegeleiding wordt het belang van de beide instrumenten onderstreept. Een verbeterpunt van de Noodkooplening is dat de thans voorziene vergoeding voor de ondersteuning en begeleiding van de Noodkooplening onvoldoende is. Daarom wordt die vergoeding thans verhoogd tot 9.000 euro. Daarnaast wordt voorzien om de MVL ook toe te kennen aan deelverenigingen van een vereniging van mede-eigenaars. Ook de verplichting om de *MijnVerbouwPremie* aan te wenden als vervroegde terugbetaling van de MVL wordt eenvoudiger herschreven in de regelgeving.

Er wordt voorgesteld om de periode waarin het verboden is de toevoer van elektriciteit en aardgas af te sluiten door de netbeheerder, van 1 december tot 1 maart, structureel te verlengen tot 1 april en dit standaard in de regelgeving op te nemen.

Ook binnen de call-regeling voor groene warmte, restwarmte en energie-efficiënte stadsverwarming worden enkele wijzigingen voorgesteld. Vooreerst wordt bepaald om de voorwaarden voor de warmte- en/of koudeafnemers binnen de call groene warmte gelijk te stellen aan de voorwaarden voor de Mijn VerbouwPremie, zodat de doelgroep van de premie voor warmtepompen en warmtenetten gelijk blijft. Daarnaast wordt er een delegatie aan de minister gegeven om te bepalen hoe de kostprijs van referentie-installaties moet worden aangetoond. In de regelgeving wordt bijkomend ingeschreven dat elke economisch aantoonbare vraag maar één keer gebruikt mag worden in de bepaling van de CO₂-besparing van een project. Er wordt een bepaling voorzien waardoor grote projecten die in verschillende steunsystemen worden ingediend, gebonden zullen worden aan een totaalconcept over de steunaanvragen heen. Tot slot worden ook enkele wijzigingen voorgesteld om conform te zijn met de herziene verzie van de staatssteunregels in de Algemene Groepsvrijstellingsverordening.

Er worden enkele wijzigingen aangebracht aan de REG-premies. De voorwaarden voor warmtepompen en warmtepompboilers worden verduidelijkt, waarbij de plaatsing en factuurdatum van de warmtepompboiler vooraf moeten gaan aan die van de warmtepomp. Er wordt voorzien in een versoepeling van de voorwaarden voor de

premies voor hernieuwbare energie. Zo wordt voorgesteld om de voorwaarde dat de EPB-aangifte tijdig ingediend moest zijn, op te heffen vanaf 1 januari 2024 en dat men vanaf 1 januari 2025 wel nog in aanmerking kan komen voor de premie wanneer er niet voldaan is aan de EPB-eisen, zolang de boete hiervoor minder dan 250 euro bedraagt. Eenzelfde versoepeling wordt ook doorgetrokken naar de Mijn Verbouwlening. De mogelijkheid voor Verenigingen van Mede-eigenaars (VME) om premies namens individuele investeerders aan te vragen, wordt opgeheven omdat deze optie niet meer wordt gebruikt. Ook worden er verduidelijkingen aangebracht voor de EPC-labelpremie, zoals het vervangen van de term "grondige energetische renovatie" door "grondige energiebesparende werkzaamheden" om gedeeltelijke herbouw niet uit te sluiten. Er wordt toegevoegd dat het EPC dat wordt voorgelegd na de werken moet zijn opgemaakt vanaf 2 januari 2024. Daarnaast wordt bepaald dat ingrijpende energetische renovaties steeds zullen terugvallen op de premiebedragen die ook gelden in de gevallen van 'geen minimale ventilatievoorzieningen'. Bovendien wordt er een oplossing geboden voor gevallen waarin de premie wordt aangevraagd door de vorige eigenaar, maar geactiveerd door de nieuwe eigenaar met een andere inkomenscategorie. Het recht op een voucher zal eindigen voor de nieuwe eigenaar op de datum van eigendomsoverdracht, die minstens vanaf 1 januari 2021 moet dateren. Tot slot worden enkele verduidelijkingen aangebracht met betrekking tot het bepalen van de in aanmerking genomen periode voor de vergoedingen aan de elektriciteitsdistributienetbeheerders in het kader van de REG-ODV.

Er worden verder nog op enkele plaatsen in het Energiebesluit van 19 november 2010 wijzigingen aangebracht, zodat eerdere doorgevoerde wijzigingen rond de EPC-labelpremie (namelijk het doelgroepafhankelijk maken en het inkantelen van de premie in het unieke loket) in werking treden op 1 januari 2025. Ook de datum van inwerkingtreding van de uitsluiting van sociale huisvestingsmaatschappijen voor de EPC-labelpremie, de premie voor doe-het-zelf dakisolatie en de premie sturing elektrische warmte wordt verschoven van 1 april 2024 naar 1 januari 2025 om gelijk te lopen met de inwerkingtreding van de vernieuwde EPC-labelpremie.

Verder wordt een overgangsbepaling voorzien voor de ouderdom van facturen voor aanvragen van *Mijn VerbouwPremie* voor werken aan de gemeenschappelijke delen van een appartementsgebouw, aangezien de vernieuwde aanvraagprocedure pas in februari 2024 is gestart. Eenzelfde overgangsbepaling werd reeds voorzien in het besluit Codex Wonen van 2021, maar deze is niet van toepassing op werken voor hernieuwbare energie aan de gemeenschappelijke delen van een appartementsgebouw. Met het toevoegen van deze overgangsbepaling zullen facturen vanaf 1 juli 2020 worden toegelaten in plaats van de voorwaarde toe te passen die stelt dat facturen slechts 2 jaar oud mogen zijn. Op die manier wordt de complexiteit voor de burger weggenomen.

Om verdere stappen te kunnen nemen in het afbouwen van fossiele brandstoffen en als bijkomende maatregel in kader van het VEKP, wordt een systeemis aan het installatierendement van opwekkers voor centrale verwarming voorgesteld bij nieuwbouw en ingrijpende energetische renovaties (IER) met een aanvraag voor het verkrijgen van een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen vanaf 1 januari 2025.

De *Terra Patrimonium- en energiedatabank Vlaanderen* van het Vlaams Energiebedrijf (VEB) wordt aangeduid als unieke patrimonium- en energiedatabank waarin elke publieke organisatie haar energieverbruiks- en productiegegevens en de fysische kenmerken van haar installaties en gebouwen als open data moet invoeren die door iedereen vrij gebruikt, hergebruikt en gedeeld kunnen worden.

In kader van de minimale labeleis voor niet-residentiële gebouwen wordt bepaald dat wie over een geldig EPC Bouw beschikt waaruit blijkt dat er voldaan is aan de E-peileis, tijdens de geldigheidsduur van het EPC Bouw, vrijgesteld is om te voldoen aan de minimale labeleis. Er wordt naar analogie met de uitzondering voor sloop bij de algemene EPC-verplichting voor grote niet-residentiële gebouwen voorzien in een uitzondering bij de algemene EPC-verplichting voor kleine niet-residentiële gebouwen wanneer deze gesloopt zullen worden. Voor niet-residentiële en residentiële gebouwen en gebouweenheden wordt daarnaast bepaald dat gebouwen of gebouweenheden die onder de renovatieverplichting vallen en die binnen de termijn van 5 jaar na het verlijden van de authentieke akte samengevoegd worden met een ander gebouw of gebouweenheid, voor dit samengevoegde gebouw of gebouweenheid moeten voldoen aan de geldende renovatieverplichting.

Tijdens de begrotingsopmaak werd aangekondigd dat er gelijkaardig aan de afschaffing van de PV-premie voor particulieren geen 'gewone' calls groene stroom meer worden georganiseerd. De verplichting tot het organiseren van calls groene stroom wordt daarom aangepast. Er wordt daarom verduidelijkt dat het VEKA voor de call groene stroom uitsluitend met betrekking tot de categorieën "overige zon" en "wind" een voorstel aan de minister bezorgt tegen uiterlijk 15 april van het kalenderjaar voorafgaand aan de call.

Het ontwerpbesluit voorziet tevens in de mogelijkheid voor opleidings-, examen- of vormingsinstellingen om vrijwillig afstand te doen van hun erkenning voor één of meerdere types van opleidingen, examens of vormingen die

aanleiding kunnen geven tot hetzij de erkenning als energiedeskundige, hetzij de erkenning als verslaggever. Ook enkele zaken m.b.t. de installatie-eisen in kader van de energieprestatieregelgeving worden rechtgezet.

In kader van de aanvraagprocedure voor de *Mijn VerbouwBegeleiding* wordt er een terminologische verduidelijking aangebracht, zodat de regelgeving in lijn is met de beoogde praktijk. Wat betreft de "Burenpremie" wordt, met oog op de implementatie van de *Mijn VerbouwBegeleiding*, voorgesteld de uitvoeringstermijn te verlengen tot 30 juni 2026.

Voorts voert voorliggend ontwerpbesluit een gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijke in voor de gebouwenpas. In het huidige besluit van de Vlaamse Regering betreffende de gebouwenpas wordt OVAM vermeld als verwerkingsverantwoordelijke van de gegevens in deze gebouwenpas aangezien de OVAM technisch beheerder is van de infrastructuur en de applicatie. Desalniettemin zijn de OVAM, het VEKA, Wonen in Vlaanderen, Departement Omgeving en het Agentschap voor Infrastructuur in het Onderwijs door de samenwerkingsovereenkomst samen mede-eigenaars van het platform en daardoor eveneens gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken. Met deze wijziging wordt deze situatie rechtgezet.

Verder voorziet het voorliggend ontwerpbesluit nog in een aantal wijzigingen in verband met het EU-ETS voor vaste installaties. Zo wordt een wijziging aan titel II van het VLAREM voorgesteld aangaande het gebruik van biomassa in een BKG-installatie. Europese regelgeving bepaalt namelijk dat voor biomassa die in een BKG-installatie wordt gebruikt een bewijs van duurzaamheid moet worden voorgelegd. Met dit ontwerpbesluit worden de regels vastgelegd inzake het voorleggen en het controleren van dergelijk bewijs van duurzaamheid. Daarnaast worden nog enkele kleine wijzigingen voorgesteld aan het besluit van de Vlaamse Regering van 6 september 2019 over verhandelbare emissierechten voor broeikasgassen voor vaste installaties voor de periode 2021-2030 (VER-besluit). Zo wordt onder andere verduidelijkt dat het vaststellen van de grenzen van nieuwkomers wordt bepaald op minstens één van de in het VER-besluit opgesomde wijzen, waarbij een combinatie van deze verschillende wijzen ook mogelijk is. Daarnaast wordt naar aanleiding van de recente herziening van de 'Free Allocation Regulation' (gedelegeerde verordening (EU) 2019/331 van de Europese Commissie) de datum waarop de vaststelling van emissierechten op nul start bij een stopgezette BKG-installatie, gewijzigd en wordt in de Vlaamse regelgeving de verplichting aan exploitanten van een BKG-installatie verankerd om regelmatig het monitoringmethodiekplan te controleren op overeenstemming met de aard en de werking van de installatie, alsook of het plan vatbaar is voor verbetering. Tenslotte wordt in het VER-besluit de verplichting voor het VEKA opgenomen om de klimaatneutraliteitsplannen voor betrokken BKG-installaties openbaar te maken.

In het VLAREL zijn erkenningsregelingen opgenomen met betrekking tot enerzijds de technici verwarmingsaudit en anderzijds de opleidingsinstellingen daaromtrent. Door het opheffen van de inhoudelijke verplichtingen aangaande het uitvoeren van de verwarmingsaudit zal ook die erkenningsregeling zonder voorwerp worden en kunnen alle bepalingen die daar betrekking op hebben uit het VLAREL worden gehaald.

Er worden tot slot ook enkele kleinere wijzigingen voorgesteld. Zo wordt de definitie "steunregeling voor hernieuwbare energie" uit de RED-II Richtlijn (EU) 2018/2001 omgezet in Vlaamse regelgeving. Daarnaast worden aan het artikel betreffende de elementen die worden gebruikt bij de berekening van de compensatie in het kader van technische flexibiliteit de woorden "ten minste" toegevoegd. Zo kunnen ook andere elementen toegevoegd worden bij de elementen die beschreven staan in dit artikel voor het berekenen van de compensatie in het kader van technische flexibiliteit en wordt de compensatie eerder gezien als een minimumcompensatie. Er wordt tevens bepaald om de openbaredienstverplichting van de distributienetbeheerder om de lokale besturen te ondersteunen op vlak van rationeel energiegebruik, zoals bij het opmaken van een energieboekhouding of de ondersteuning van de uitvoering van energieaudits, met ingang van 1 januari 2025 af te schaffen. Er wordt wel een overgangsmaatregel voorzien waardoor de elektriciteitsdistributienetbeheerders deze activiteiten nog kunnen voortzetten tot uiterlijk 31 december 2027 op voorwaarde dat die activiteiten voor dat lokaal bestuur in kwestie uiterlijk op 31 december 2024 al werden opgestart.

In het kader van de supercapsteunaanvraag wordt titel VI, hoofdstuk VI van het Energiebesluit van 19 november 2010 in lijn gebracht met het decreet van 29 maart 2024 die de timing voor de indiening voor de certificatenverplichting verschuift van 30 april naar 31 oktober. De uiterste indiendatum verlaat tot 15 september N-1.

Er wordt een terminologische verduidelijking aangebracht met betrekking tot de huidige procedure voor de aanvraag en de uitbetaling van een premie na energieaudit. In kader van de hernieuwde EPB-formulieren wordt er ook een delegatie voorzien voor de minister, bevoegd voor de energie, om te bepalen welke delen van het hernieuwde EPC Bouw gebruikt mogen worden om te voldoen aan de EPC-plicht.

Tot slot wordt de rol van het VEKA als dossierbehandelaar voor de *Mijn VerbouwPremie* geofficialiseerd en wordt voorzien in de mogelijkheid om Fluvius te vergoeden voor de bijkomende personeelsinzet in het kader van dossierbehandeling van de *Mijn VerbouwPremie*.

1. SITUERING

A. BELEIDSVELD/BELEIDSDOELSTELLING

BELEIDSDOMEIN: Omgeving

BELEIDSVELD: Energie

B. VORIGE BESLISSINGEN EN ADVIEZEN

Het wetgevingstechnisch en taaladvies nr. 2023/369 werd op 22 september 2023 bekomen.

Het advies van de Inspectie van Financiën werd op 22 september 2023 verkregen.

Het begrotingsakkoord werd op 16 oktober 2023 bekomen.

C. EERSTE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 20 oktober 2023 haar eerste principiële goedkeuring¹ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, het besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2021 tot uitvoering van het decreet van 30 november 2018 betreffende de gebouwenpas en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2022 tot oprichting van een uniek loket voor de aanvraag en behandeling van bepaalde woon-en energiepremies en tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010 en het Besluit Vlaamse Codex Wonen van 2021, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om niet alleen over het ontwerpbesluit het advies van de VREG, VTC en de Gegevensbeschermingsautoriteit in te winnen, maar dit ontwerp van besluit in het kader van de richtlijn 2015/1535/EU bij de Europese Commissie aan te melden.

D. TWEEDE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 19 januari 2024 haar tweede principiële goedkeuring² aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van regelgeving over energie, ETS en de gebouwenpas³, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpbesluit opnieuw het advies van de VTC en de Gegevensbeschermingsautoriteit in te winnen.

E. DERDE PRINCIPIËLE GOEDKEURING

De Vlaamse Regering hechtte in vergadering van 8 maart 2024 haar derde principiële goedkeuring⁴ aan het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van regelgeving over energie, ETS en de gebouwenpas, en gelastte de Vlaamse minister, bevoegd voor de energie, om over het ontwerpbesluit het advies van de Raad van State in te winnen binnen een termijn van dertig dagen.

2. BESPREKING VAN HET ADVIES NR. 75.873/16 VAN DE AFDELING WETGEVING VAN DE RAAD VAN STATE

¹ VR 2023 2010 DOC.1389

² VR 2024 1901 DOC.0071

³ Gelet op de in het kader van de tweede principiële goedkeuring aan het ontwerpbesluit aangebrachte wijzigingen zou een opsomming van alle aan te passen besluiten van de Vlaamse Regering het opschrift veel te lang hebben gemaakt, zodat werd verkozen over te schakelen naar een verkort opschrift.

⁴ VR 2024 0803 DOC.0305

Op 12 maart 2024 is de afdeling Wetgeving van de Raad van State, door de Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 25 april 2024, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van regelgeving over energie, ETS en de gebouwenpas’. De Raad gaf haar advies nr. 75.873/16, dat als bijlage 2 gaat, op 24 april 2024.

De Raad maakte in haar advies de volgende opmerkingen:

- De Raad maakte een aantal wetgevingstechnische opmerkingen o.a. over de precisering van de aanhef en verwijzingen, waarmee bij de eindredactie van het ontwerpbesluit rekening werd gehouden.
- In het ontworpen artikel 7.1.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt zowel verwezen naar “de Europese kaderregeling voor staatssteun ten behoeve van het milieu” (artikel 7.1.1, §1, van het Energiebesluit van 19 november 2010) als naar “de Europese Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van klimaat, milieubescherming en energie 2022 (2022/C 80/01)” (artikel 7.1.1, §2, van het Energiebesluit van 19 november 2010). De uitwerking van de eerst vermelde Europese kaderregeling (Mededeling van de Commissie – Communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu) nam volgens de Raad reeds eind 2007 een einde. De gemachtigde bevestigde dat het de bedoeling is te verwijzen naar de meest recente regeling, met name de Mededeling van de Commissie – Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van klimaat, milieubescherming en energie 2022.

De Raad merkt op dat in het licht van haar eerder advies 57.598/3 van 30 juni 2015 kan worden aangenomen dat afdoende rechtsgrond bestaat voor het ontworpen artikel 7.1.1 van het Energiebesluit van 19 november 2010. In dat advies werd er echter reeds op gewezen dat het Energiedecreet van 8 mei 2009 op dit punt bijgesteld zou moeten worden, aangezien de kaderregeling al achterhaald was bij het aannemen van het Energiedecreet van 8 mei 2009. De Raad stelt vast dat bijna negen jaar later dit nog steeds niet gebeurt. Met het oog op de rechtszekerheid is het volgens de Raad essentieel om zo snel als mogelijk artikel 8.7.2, §2, derde lid, van het Energiedecreet van 8 mei 2009 op dit punt te wijzigen, bijvoorbeeld door een dynamische verwijzing op te nemen.

De Vlaamse Regering neemt akte van deze opmerking, maar dient te erkennen dat gelet op het vergevorderde stadium van deze legislatuur dat niet langer binnen haar ambtsperiode zal kunnen worden geredigeerd.

- De Raad merkt in zijn advies op dat verschillende ontworpen wijzigingen van het Energiebesluit van 19 november 2010 kunnen worden beschouwd als staatssteunregelingen die in beginsel moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie in overeenstemming met artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU).

In dit verband kan het volgende worden gerepliceerd:

- o Artikel 17 en 18: dit is een aanpassing van een bestaande vergoeding voor de uitvoering van een DAEB (“Diensten van Algemeen Economisch Belang”) die onder het toepassingsgebied valt van besluit 2021/21/EU. Aanmelding bij de Europese Commissie is zodoende niet nodig.
- o De premies/subsidies die onder titel VII van het Energiebesluit van 19 november 2010 vallen, en waaraan thans middels het voorliggende ontwerpbesluit wijzigingen worden aangebracht, zijn hetzij geen staatssteun omdat ondernemingen in de zin van artikel 107-108 VWEU zijn uitgesloten, hetzij vallen ze onder de groepsvrijstellingsverordening, hetzij onder de-minimisregeling.

Er wordt in dit kader akte genomen van de opmerking van de Raad van State dat wat betreft de ontworpen artikelen 17 en 18 (thans artikel 19 en 20 geworden) erover gewaakt moet worden dat de grens voor de DAEB-steun van maximum 15 miljoen euro per jaar per distributienetbeheerder niet wordt overschreden aangezien als dit toch zou gebeuren het ontwerp alsnog moet worden aangemeld bij de Europese Commissie. Gelet op de aard en specificiteit van de vergoeding uit artikel 5.3.6/6 en artikel 5.4.10/1 van het Energiebesluit van 19 november 2010 – de vergoeding heeft immers betrekking op een sociale openbaredienstverplichting m.b.t. minimale levering - is dat overigens eerder hypothetisch.

- De Raad merkt op dat er moet worden gewaakt dat artikel 1.1.2 van het Energiebesluit van 19 november 2010, dat de richtlijnen opsomt die het Energiebesluit van 19 november 2010 omzet, vervolledigd wordt. Zo strekt artikel 46 van het ontwerp (thans artikel 50 geworden) tot de gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2023/1791⁵. Door middel van een nieuw in te voegen wijzigingsbepaling zal volgens de Raad een nieuw punt moeten worden ingevoegd in artikel 1.1.2 van het Energiebesluit van 19 november 2010. Hieraan wordt gevolg gegeven.
- Het ontwerpbesluit wijzigt artikel 3.1.34/3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 en delegeert daarbij aan de elektriciteitsdistributienetbeheerder de bevoegdheid om bijkomende elementen te bepalen bij de berekening van een compensatie als gereserveerde technische flexibiliteit wordt toegepast. Aangezien deze delegatie volgens de Raad vrijwel onbepaald is – de enige voorwaarde is dat de bijkomende elementen de compensatie verhogen – rijst volgens de Raad de vraag of deze delegatie wel verenigbaar is met de beginselen inzake delegatie en het principe van de eenheid van de verordenende macht. Het Europeesrechtelijke kader lijkt volgens de Raad weliswaar een delegatie aan de netbeheerder niet te verbieden (maar ook niet te verplichten). Een delegatie waarbij de distributienetbeheerder op onbepaalde wijze de door hem aan de burger verschuldigde vergoeding kan verhogen, lijkt echter volgens de Raad naar nationaal recht te verregaand. Daarom zou deze bevoegdheid volgens de Raad nader moeten worden afgebakend, bijvoorbeeld door het vaststellen van een aantal beginselen of criteria waarmee de distributienetbeheerder rekening moet houden.

Met dit advies wordt rekening gehouden.

- In de artikelen 60, 63 en 64 (thans artikel 64, 67 en 68 geworden) wordt gesteld dat het VEKA de vorm kan bepalen waaronder de afstand van de in die bepalingen bedoelde erkenningen van opleidings-, vormings- en exameninstellingen plaatsvindt. Indien het de bedoeling is dat de vorm van de afstand op straffe van nietigheid is voorgeschreven, wordt dit volgens de Raad met het oog op de rechtszekerheid het best uitdrukkelijk tot uiting gebracht in het ontwerp.

Gelet op de juridische consequenties van het afstand doen van een erkenning, en om te vermijden dat van de mogelijkheid tot afstand potentieel misbruik wordt gemaakt om bijvoorbeeld een erkende te beschadigen, wordt met dit advies rekening gehouden en zal worden bepaald dat de afstand “op straffe van nietigheid” moet plaatsvinden onder de vorm die het VEKA bepaalt. Wanneer de afstand niet gebeurt onder de vorm die door het VEKA is bepaald, dan is deze afstand niet geldig.

- De Raad merkt voorts op dat ook bij het artikel 52, 11° (thans artikel 56, 13° geworden) de rechtsgevolgen van het niet naleven van de voorwaarden inzake de vorm van het stavingsstuk in de tekst van het ontwerp moeten worden verduidelijkt, net zoals de beginselen inzake de onafhankelijkheid waarvan de draagwijdte nu zonder beperking wordt gedelegeerd aan het VEKA.

Aan dit advies wordt gevolg gegeven.

⁵ Richtlijn (EU) 2023/1791 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 ‘betreffende energie-efficiëntie en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/955’

- De Raad merkt op dat aangezien artikel 3 van het ontwerp strekt tot de opheffing van de definities “erkende technicus verwarmingsaudit”, “erkend opleidingscentrum verwarmingsaudit” en “verwarmingsauditrapport” in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006, terwijl artikel 4 van het ontwerp de regeling van de verwarmingsaudit opheft, het aangewezen is om in het licht daarvan eveneens te voorzien in een aanpassing van het opschrift van hoofdstuk IV van het besluit van 8 december 2006, dat melding maakt van die verwarmingsaudit.

Hieraan wordt gevolg gegeven.

- De Raad merkt op dat een definitie die slechts in het kader van een specifieke onderafdeling wordt gehanteerd, niet thuis hoort in de lijst met definities die voor het ganze Energiebesluit van 19 november 2010 gelden.

Aangezien het overzichtelijker is dat alle definities gegroepeerd staan in artikel 1.1.1, §2 van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt aan dit advies geen gevolg gegeven.

- Artikel 10 (thans 12 geworden) dat een artikel 3.1.31/1 in het Energiebesluit van 19 november 2010 invoegt, bepaalt welke netten de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij, naast aardgasdistributienetten en elektriciteitsdistributienetten, rechtstreeks of onrechtstreeks mogen “bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren”. Deze ontvlechtigingsregeling roept volgens de Raad een aantal vragen op:
 - o De Raad stelde zich de vraag hoe de regeling in het ontworpen artikel 3.1.31/1, eerste lid, 1°, e), van het Energiebesluit van 19 november 2010 (de mogelijkheid voor distributienetbeheerders om waterstofnetten te bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren) zich verhoudt tot de ontvlechtigingsvereisten vermeld in artikel 10, 2°, van de wet van 11 juli 2023 ‘betreffende het vervoer van waterstof door middel van leidingen’ (hierna: “Waterstofwet”)⁶.

Het ontworpen artikel 3.1.31/1, tweede lid bepaalt in uitvoering van artikel 31, lid 10, laatste zin van richtlijn (EU) 2019/944⁷ echter welke activiteiten m.b.t. ‘netwerken die geen elektriciteitsnetwerken zijn te bezitten, te ontwikkelen, te beheren of te exploiteren’ de distributienetbeheerders mogen uitoefenen, wat volledig onder het toepassingsgebied van artikel 6, §1, VII, eerste lid, a) en b) van de BWHI valt. Eén van die mogelijke activiteiten is het aangaan van participaties of aandeelhouderschap in ander type van netbeheerders.

Het komt echter niet toe aan de federale overheid om als omzetting van de voormelde richtlijnbevestiging zelf te bepalen welke activiteiten de distributienetbeheerders wel zouden mogen uitoefenen: dat valt immers niet onder artikel 6, §1, VII, tweede lid van de BWHI. Wel kan de federale overheid als een spiegelbepaling vanuit hun bevoegdheden uiteraard regels opleggen met betrekking tot het aandeelhouderschap e.d. van de entiteiten die onder hun bevoegdheden vallen.

Om te kunnen participeren is er zodoende regelgevende toelating nodig met betrekking tot enerzijds de participerende entiteit (in casu een gewestbevoegdheid omdat het een distributienetbeheerder is) als anderzijds met betrekking tot de entiteit waarin geparticipeerd wordt (in casu federale bevoegdheid omdat het waterstofvervoersnetbeheerder betreft. Die regelgevende toelating moet voor elke voormelde instantie afzonderlijk gebeuren door elk bevoegd niveau (gewestelijk vs. federaal). Hierbij wordt wel als aandachtspunt meegegeven dat het door de Waterstofwet gemaakte onderscheid distributie/vervoer een element is dat

⁶ BS 25 juli 2023.

⁷ Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van Richtlijn 2012/27/EU’.

door de Vlaamse Regering momenteel bij het GwH (rolnummer 8126) wordt aangevochten als strijdig met de bevoegdheidsverdeling).

Beide bepalingen lijken volgens de Raad inderdaad op aanvullende wijze toepasbaar. Hiervan wordt akte genomen.

- De Raad van State wijst in dit kader ook op het feit dat in de nog aan te nemen richtlijn van het Europees Parlement en de Raad 'betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markten voor hernieuwbare gassen, aardgas en waterstof' (waarvan de wetgevingsprocedure lopende is) in bepaalde ontvlechtingseisen wordt voorzien, in het bijzonder voor de combinatie tussen beheerder van een aardgasnet en een waterstofnet. Om te vermijden dat eventuele fusies of overnames kort nadien in strijd zouden blijken te zijn met het Europees recht, wordt daar volgens de Raad nu het best al rekening mee gehouden.

Met dit advies wordt rekening gehouden. In het geval van een gecombineerde beheerder van een aardgasnet en een waterstofnet vereist de nieuwe (vierde) Gasrichtlijn immers dat deze beheerders juridisch ontvlochten zijn (artikel 49.3 *juncto* 69.1 van die richtlijn). Juridische ontvlechting houdt louter in dat beide activiteiten in verschillende juridische entiteiten moeten zijn ondergebracht, die weliswaar tot dezelfde groep mogen behoren. Er is dus wel synergie mogelijk tussen een waterstofdistributienetbeheerder en een beheerder van een aardgasdistributienet. De in het ontworpen artikel 3.1.31/1, eerste lid, 1° voorziene mogelijkheid voor distributienetbeheerders om waterstofnetten te bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren zal dus als basisregel enkel onrechtstreeks kunnen, in de vorm van een participatie in een andere entiteit. Wel wordt hierbij de in artikel 49 *juncto* artikel 69 van de nieuwe (vierde) Gasrichtlijn opgenomen uitzonderingsregel geïmplementeerd (zie *infra*). Het besluit wordt hieraan aangepast.

- Het ontworpen artikel 3.1.31/1, eerste lid, 1°, van het Energiebesluit van 19 november 2010 biedt distributienetbeheerders de mogelijkheid om bepaalde netten te bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren. De distributienetbeheerders mogen waternetten echter enkel ontwikkelen, beheren en exploiteren (artikel 3.1.31/1, eerste lid, 2°), en dus niet bezitten. De hiervoor gegeven verantwoording is volgens de Raad echter vaag en zou ook kunnen gehanteerd worden voor andere netten, zoals waterstofnetten. Er blijkt volgens de Raad niet uit waarom ervoor wordt geopteerd om de mogelijkheden inzake eigendomsrechten voor één bepaald type netten te beperken (en niet de zeven andere types netten vermeld in het ontworpen artikel 3.1.31/1, eerste lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010). De stellers van het besluit moeten volgens de Raad die keuze bijgevolg heroverwegen, of minstens beter kunnen verantwoorden.

Het is louter de bedoeling van deze Vlaamse Regering om de bestaande situatie regelgevend te bestendigen. Momenteel bezitten de distributienetbeheerders geen waterverdelingsnetten. Wat de waterverdelingsnetten betreffen, wordt het ook niet aangewezen geacht dat de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij naar de toekomst toe wel eigenaar van dergelijke netgebonden activa zouden kunnen worden. Dit is een politieke beleidskeuze om deze activiteiten niet te gaan vermengen. Men ziet echter wel een beperkte rol in het kader van synergie bij bijvoorbeeld de uitrol van enerzijds de digitale elektriciteits- of gasmeter en anderzijds de digitale watermeter. Op die manier gaan bestaande maatschappelijke efficiëntiewinsten niet verloren. Er is dan ook geen bezwaar dat de distributienetbeheerders dergelijke netten namens een derde-eigenaar zouden ontwikkelen, beheren en exploiteren (bv. in het kader van de link tussen de digitale meter bij elektriciteit en aardgas met de uitrol van de digitale watermeter), maar eigendomsrecht lijkt niet aangewezen.

Waterdistributie is dan ook naar oordeel van de Vlaamse Regering geen kernactiviteit van de distributienetbeheerders. In die zin onderscheidt deze activiteit zich van de door de Raad van State aangehaalde distributie van waterstof aangezien het daarbij gaat om de distributie van *energetische gassen* want wel aanleunt bij hun basisopdrachten.

- De vraag rijst volgens de Raad hoe de mogelijkheid tot modulatie zich verhoudt met de verplichting voor lidstaten om via hun regelgeving de distributienetbeheerders “toe te staan en aan te sporen flexibiliteitsdiensten te kopen, met inbegrip van congestiebeheer binnen hun dekkingsgebied, met het oog op het efficiënter beheer en de efficiëntere ontwikkeling van het distributiesysteem” (in de zin van artikel 32, lid 1, van richtlijn (EU) 2019/944), zodat niet meteen naar de vermindering van de productie van hernieuwbare energie wordt gegrepen als oplossing voor de netproblemen. De Raad van State heeft vragen over de regeling maar stelt dat zij over onvoldoende informatie beschikt om te beoordelen of de vergoeding voor de toepassing van de droopregeling zelf als een geschikt instrument voor de omzetting van artikel 32 van richtlijn 2019/944 kan worden beschouwd, dan wel de netbeheerders eerder ontmoedigt om andere maatregelen te nemen die de toegang van hernieuwbare energie tot het distributienet minder beperken in lijn met de doelstelling van artikel 13, lid 6, c), van de Verordening (EU) 2019/943⁸.

Hiervan wordt akte genomen. De droop regeling (of vermogenrespons op spanningswijzigingen) en de regeling van een uitvallende omvormer bij overspanning zijn automatische netbeveiligingen die ingesteld worden via de firmware (of software) van een PV-omvormer om veiligheidsredenen. Deze instellingen worden opgelegd via de technische voorschriften C-10/11 van Synergrid⁹. De droop regeling is weliswaar een optionele instelling die door de netgebruiker of installateur van het PV-systeem via de software van de PV-omvormer kan worden ingesteld. De regeling van een uitvallende omvormer bij overspanning is een verplichte instelling waarbij de PV-omvormer automatisch wordt uitgeschakeld indien de lokale spanning voor gemiddeld 10 minuten hoger is dan 253 V. Deze instellingen moeten voorkomen dat de lokale spanning nog hoger zou oplopen bij spanningscongestie (of te hoge lokale spanning). Zonder dergelijke regelingen zou er eventueel schade kunnen optreden op het (lokale) distributienet en daarop aangesloten (huishoudelijke) toestellen. Bij de droop regeling wordt de productie van de omvormer verminderd (via een bepaalde curve) als de lokale spanning te hoog oploopt. Daarbij is het mogelijk dat ook het zelfverbruik van de netgebruiker tijdelijk wordt beïnvloed. De kans dat dit gebeurt is weliswaar klein, aangezien de lokale spanning meestal te hoog oploopt op momenten waarbij er te veel productie is ten opzichte van de lokale afname. Indien de droop regeling niet voldoende is om het lokale spanningsprobleem op te lossen dan zal de PV-omvormer uitvallen (als de spanning toch hoger dan 253 V zou oplopen). In dit geval valt de lokale productie helemaal weg en is er geen zelfverbruik.

De droop regeling wordt niet via dit verzamelbesluit ingevoerd. Dit gebeurt desgevallend via de technische voorschriften C10/11 van Synergrid en na goedkeuring door de regulator. Door de vooropgestelde wijziging (in combinatie met artikel 3.1.34/3 van het Energiebesluit van 19 november 2010) wordt er enkel een vergoeding mogelijk gemaakt bij het toepassen van een droop regeling. Ook zonder de invoering van dit artikel zou er een droop regeling kunnen worden toegepast. Maar in dit geval zou er geen vergoeding voorzien zijn. Dit lijkt niet correct aangezien artikel 13.7 van de Verordening (EU) 2019/943 stelt dat er een financiële vergoeding moet worden voorzien indien er niet-marktgebaseerde redispatching wordt toegepast. Verder is het nog steeds de bedoeling dat de distributienetbeheerder marktgebaseerde producten dient te ontwikkelen en rekening moet houden met de beginselen die beschreven zijn in artikel 13.6 van de Verordening (EU) 2019/943.

⁸ Verordening (EU) 2019/943 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 ‘betreffende de interne markt voor elektriciteit’.

⁹ Zie https://www.synergrid.be/images/downloads/technical_prescription-c10-11-ed2-2-20210315-tekst-nl.pdf

‘Flexibiliteit’ in de zin van artikel 32 van richtlijn (EU) 2019/944 is een breed begrip waarbij het o.a. kan gaan over het sturen van de vraag, productie of opslag. De droopregeling of de regeling voor uitvallende omvormers bij overspanning zijn een vorm van (niet-marktgebaseerde) flexibiliteit welke als netbeveiliging worden gebruikt. Daarbij is door het toepassen van de droopregeling de beveiliging van het lokale net de doelstelling bij het gebruik van flexibiliteit.

- De draagwijdte van het begrip “het kalenderjaar” in de artikelen 17 en 18 van het ontwerp (thans artikel 19 en 20 geworden) is de Raad van State niet duidelijk. In het bijzonder is het de Raad onduidelijk of het lopende of het voorbije kalenderjaar wordt bedoeld, temeer daar de ontworpen regelingen in de plaats komen van regelingen die liepen van het vierde kwartaal van het voorbije kalenderjaar tot het derde kwartaal van het lopende kalenderjaar. Met het oog op de rechtszekerheid – er wordt immers een maximumbedrag vastgesteld – meent de Raad dat in de tekst van het ontwerp dient te worden verduidelijkt om welk jaar het gaat. Hieraan wordt gevolg gegeven.
- De artikelen 25 en 26, 1°, van het ontwerp (thans artikel 27 en 28, 1° geworden) brengen dezelfde wijziging aan in artikel 6.4.1/1/4 van het Energiebesluit van 19 november 2010. Artikel 25 dient volgens de Raad bijgevolg te worden weggelaten.

Aan dit advies wordt *geen* gevolg gegeven. Het voormelde artikel 6.4.1/1/4 wordt immers via artikel 21 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023¹⁰ vervangen. De inwerkingtreding van dat artikel is echter aan de minister gedelegeerd. De thans voorliggende wijziging moet echter onmiddellijk in werking treden. Daarom moet, ten einde te vermijden dat via de inwerkingtreding van het voormelde artikel 21 deze wijziging verloren gaat, die wijziging worden aangebracht in:

- o Artikel 6.4.1/1/4 zoals nu van toepassing (het voormelde artikel 25)
 - o Artikel 6.4.1/1/4 zoals vervangen wordt via het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023 (het voormelde artikel 26, 1°).
- Artikel 6.4.1/6/2, tweede lid, van het Energiebesluit van 19 november 2010 bepaalt dat de verhoging van de premie, vermeld in artikel 6.4.1/1/4 van het Energiebesluit van 19 november 2010, voor beschermde afnemers niet meer van toepassing is op aanvragen voor de uitbetaling ervan die worden ingediend vanaf 1 april 2024. Aangezien een latere indiening in het jaar 2025 voor bepaalde personen inderdaad voordeliger zou kunnen zijn, is de retroactieve uitwerking van deze bepaling enkel aanvaardbaar als de betrokkenen er geen nadeel van ondervinden en ook niet verhinderd worden om op een (voor hen desgevallend voordeliger) later tijdstip een aanvraag in te dienen.

Met dit advies kan worden ingestemd.

- De Raad stelt dat in het ontworpen artikel 6.7.3, §1, vierde lid, en het ontworpen artikel 6.7.8, §1, vierde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 de zinsnede “te in dienst te nemen op de gebouwen” dient te worden vervangen door “in dienst te nemen op de gebouwen”.

Hieraan wordt uitvoering gegeven.

- De Raad stelt dat aangezien er voor de in de artikelen 41, 5°, en 45, 5°, van het ontwerp (thans artikel 45, 5° en 49, 5° geworden) vermelde bewaringstermijn van vijf jaar voor bepaalde omgevingsvergunningen geen decretale grondslag bestaat, die bepaling moet worden geschrapt

¹⁰ Besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023 tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater, het besluit van de Vlaamse Regering van 12 december 2008 tot uitvoering van titel XVI van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, het Energiebesluit van 19 november 2010 en het besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, BS 28 augustus 2023. (‘Verzamelbesluit IX’)

aangezien de volgende essentiële elementen bij een wettelijke norm moeten worden vastgesteld: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens. De Raad stelt dan ook dat dit “essentieel element” van de verwerking van persoonsgegevens in het Energiedecreet van 8 mei 2009 zelf moeten worden vastgelegd.

Hieraan wordt gevolg gegeven. De geïssueerde bewaartermijn wordt geschrapt wat inhoudt dat het VEKA wel de gegevens kan opvragen met het oog op handhaving (cfr. de verplichtingen m.b.t. sloop uit artikel 7.7.3 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en artikel 6.7.5 en 6.7.10 van het Energiebesluit van 19 november 2010) maar vervolgens niet kan bijhouden (“use it and lose it”).

- De Raad meent dat artikel 49 van het ontwerp (thans artikel 53 geworden) dient te worden weggelaten aangezien de beoogde wijziging reeds is doorgevoerd bij artikel 58, 2°, van het reeds hoger vermelde besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023.

Aan dit advies wordt *geen* gevolg gegeven. De Raad van State vergist zich immers aangezien de voornoemde bepaling artikel 7.2.25, §3, van het Energiebesluit van 19 november 2010 inderdaad geheel heeft vervangen, maar in het derde lid komen ook na die wijziging wel nog steeds de woorden “de minimumscore hebben behaald” voor. Het thans voorliggende besluit vervangt die woorden door de woorden “voldoen aan de criteria”.

- De Raad merkt op dat in artikel 51, 1° en 2°, (thans artikel 55, 1° en 2° geworden) van het ontwerp de datum van 1 januari 2023, die in het verleden ligt, moet worden vervangen door een toekomstige datum.

Hieraan wordt gevolg gegeven.

- Het bestaande artikel 25, 1° en 3°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023, dat artikel 6.4.1/6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 heeft gewijzigd, is volgens de Raad al in werking getreden op 1 april 2024. Het wijzigen van de inwerkingtredingsbepaling (artikel 119, tiende lid, van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023) en het alsnog invoegen van een nieuw lid met een andere, latere datum van inwerkingtreding verandert daar volgens de Raad niets aan. De Raad stelt de hierna volgende oplossing voor:
 - o Artikel 6.4.1/6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 moet zelf gewijzigd worden, waarbij de wijzigingen die bij artikel 25, 1° en 3°, van het besluit van 16 juni 2023 werden aangebracht, worden teruggedraaid met ingang van 1 april 2024.
 - o Een tweede reeks wijzigingen aan artikel 6.4.1/6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 kunnen dan de door artikel 25, 1° en 3°, van het besluit van 16 juni 2023 bedoelde aanpassingen opnieuw invoeren, met ingang van 1 januari 2025.

Artikel 104 van het ontwerp moet volgens de Raad bijgevolg worden weggelaten, een nieuwe wijzigingsbepaling voor artikel 6.4.1/6 van het Energiebesluit van 19 november 2010 moet worden opgesteld in lijn met wat hiervoor is uiteengezet, en de inwerkingtreding ervan geregeld door een aanpassing van de inwerkingtredingsbepaling van het ontwerp.

Hieraan wordt gevolg gegeven.

- De Raad stelt dat artikel 105 van het ontwerp zich strekt tot het wijzigen van een wijzigingsbepaling die reeds uitwerking heeft gehad. Niet het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 2023 zal dus volgens de Raad moeten worden gewijzigd, maar wel het reeds voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023. Bijgevolg zal die gecorrigeerde wijzigingsbepaling moeten worden ondergebracht in hoofdstuk 9 van het te wijzigen besluit.

Aangezien artikel 105 van het ontwerp de enige wijziging van het besluit van 17 november 2023 betreft moet hoofdstuk 10 volledig worden weggelaten.

Hieraan wordt gevolg gegeven.

- De Raad merkt op dat in het ontwerpbesluit een aantal overgangsregelingen zijn opgenomen waarbij het ogenblik van “de inwerkingtreding van dit besluit” als scharniermoment wordt vermeld. Daarbij is het volgens de Raad evenwel onduidelijk welke datum telkens wordt bedoeld, aangezien in de inwerkingtredingbepaling tal van verschillende data van inwerkingtreding vermeld staan. Dit dient volgens de Raad in de overgangsbepalingen te worden gepreciseerd.

Hieraan wordt gevolg gegeven.

- De Raad stelt dat de in artikel 113 (thans artikel 116 geworden) van het ontwerp vermelde zinsnede “voor het kalenderjaar 2024 reeds geïnde retributie” niet geheel duidelijk is. De gemachtigde verduidelijkte dat het moet gaan om betalingen voor diensten die in het jaar 2024 zijn gepresteerd (en dus niet bijvoorbeeld diensten gepresteerd in 2023 waarvoor in 2024 een betalingsverzoek volgde). Dit blijkt volgens de Raad echter niet uit de tekst van artikel 113 van het ontwerp (thans artikel 116 geworden). Aangezien deze bepaling bovendien melding maakt van een “op het moment van de inwerkintreding van deze bepaling (...) reeds geïnde retributie” en deze bepaling op 1 juli 2024 in werking zal treden, is deze in de huidige formulering volgens de Raad enkel van toepassing op betalingen die *geïnd* zijn in de eerste jaarhelft van 2024 (en niet bijvoorbeeld voor een overschrijving die op 2 juli 2024 wordt uitgevoerd). Nochtans kunnen er kort daarvoor nog betalingsverzoeken gestuurd worden. Artikel 94 van het ontwerp (thans artikel 98 geworden), dat eveneens op 1 juli 2024 in werking treedt, heft de regeling inzake de retributie immers op diezelfde datum op.

Hiermee wordt rekening gehouden en de bepaling wordt in dat licht geherformuleerd.

- Het verlenen van terugwerkende kracht aan besluiten is volgens de Raad enkel toelaatbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke grondslag bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling waarbij, met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel, voordelen worden toegekend of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de continuïteit of de goede werking van het bestuur en daardoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast. Gelet op de verstrekte toelichting van de gemachtigde meent de Raad dat er geen bezwaren rijzen tegen de beoogde retroactiviteit.

3. WIJZIGINGEN AAN HET ONTWERPBESLUIT

Aan het ontwerpbesluit werden de volgende wijzigingen aangebracht:

- Er wordt via een nieuw **ARTIKEL 6** gevolg gegeven aan het advies van de Raad van State om ook het opschrift van hoofdstuk IV van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 december 2006 betreffende het onderhoud en het nazicht van centrale stooktoestellen voor de verwarming van gebouwen of voor de aanmaak van warm verbruikswater aan te passen.
- Er wordt naar aanleiding van het advies van de Raad van State een **NIEUW ARTIKEL 10** ingevoegd die vermeldt dat het Energiebesluit van 19 november 2010 dient tot de omzetting van richtlijn (EU) 2023/1791 van het Europees Parlement en de Raad van 13 september 2023 ‘betreffende energie-efficiëntie en tot wijziging van Verordening (EU) 2023/955.

- **ARTIKEL 12** (voorheen artikel 10): gelet op de opmerking van de Raad van State (zie supra) over de interactie tussen enerzijds artikel 31, lid 10 van richtlijn (EU) 2019/944 over de netwerken die de distributienetbeheerders mogen bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren en anderzijds de juridische ontvlechtingseisen die voor waterstofnetten zijn opgenomen in de nieuwe Gasrichtlijn, wordt bepaald dat de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij dergelijke waterstofnetten enkel onrechtstreeks mogen bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren.

Er wordt echter wat het “rechtstreeks bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren” betreft in lijn met artikel 49 *juncto* artikel 69 van de nieuwe (vierde) Gasrichtlijn een uitzondering opgenomen, waardoor de distributienetbeheerders en hun werkmaatschappij ook waterstofnetten rechtstreeks kunnen bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren op voorwaarde dat de VREG via een openbaar toegankelijke positieve kosten-batenanalyse vaststelt dat deze afwijking geen negatief effect heeft op de transparantie, de kruissubsidies, de distributienettarieven en de grensoverschrijdende handel. De VREG houdt hierbij rekening met het tijdschema van verwachte overdrachten van activa van de aardgassector naar de waterstofsector. Deze kosten-batenanalyse die ook aan de Europese Commissie wordt bezorgd, wordt vervolgens door de VREG ten minste om de zeven jaar opnieuw opgemaakt, waarbij deze afwijking om rechtstreeks te bezitten, ontwikkelen, beheren en exploiteren niet langer aan de distributienetbeheerder en zijn werkmaatschappij wordt toegestaan als aan een van de hierna volgende voorwaarden is voldaan:

1. uit de kosten-batenanalyse blijkt dat het blijven toepassen van deze afwijking negatieve gevolgen zal hebben voor de transparantie, kruissubsidies, distributienettarieven en grensoverschrijdende handel;
 2. de overdracht van activa van de aardgassector naar de waterstofsector heeft plaatsgevonden.
- **ARTIKEL 14** (voorheen artikel 12): naar aanleiding van de opmerking van de Raad van State met betrekking tot de eenheid van de verordenende macht worden aan de delegatie aan de distributienetbeheerders en de beheerder van het plaatselijk vervoernet van elektriciteit om de vergoeding te verhogen boven het bedrag dat door de minister bevoegd voor de energie wordt vastgelegd de volgende randvoorwaarden gekoppeld:
 - o De bijkomende elementen moeten betrekking hebben op aanvullende exploitatiekosten;
 - o Die aanvullende exploitatiekosten komen slechts in aanmerking wanneer de netgebruiker ze kan aantonen, wanneer de kosten rechtstreeks het gevolg zijn van de modulatie en ze niet op een andere manier worden vergoed, bijvoorbeeld door een verzekering.
 - **ARTIKEL 15** (voorheen artikel 13): Voor de volledigheid en duidelijkheid wordt hier ook verwezen naar het tweede lid van artikel 3.1.34/3. Bij de berekening van de compensatie voor niet-gereserveerde flexibiliteit kan de netbeheerder dezelfde bijkomende elementen hanteren als bij gereserveerde technische flexibiliteit.
 - **ARTIKEL 18** (voorheen artikel 16): er wordt met betrekking tot de invoering van de verplichting aangaande de QR-code op de facturen een bijkomende wijziging opgenomen. Opdat de leveranciers de unieke identificatiecode, de QR-code en de link naar het prijsvergelijkinginstrument niet “verbergen” op de voorschotfactuur, afrekeningsfactuur en contractvernieuwing en zo de voordelen van deze nieuwe informatieverplichting ontzeggen aan de afnemer, wordt bepaald dat de minister via een Ministerieel Besluit desnoods nadere regels kan vaststellen met betrekking tot de vorm waarin de vermelding van de unieke identificatiecode, de QR-code en de link naar het prijsvergelijkinginstrument moet geschieden (bijv. qua grootte, qua formuleringen, qua plaats op de factuur,..).
 - **ARTIKEL 19** en **ARTIKEL 20** (voorheen artikel 17 en 18): naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt de toepassing van het begrip “kalenderjaar” met betrekking tot artikel 5.3.6/6, eerste lid en 5.4.10/1, eerste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 verduidelijkt.

- **ARTIKEL 31** (voorheen artikel 29) en **oud ARTIKEL 104**: gelet op het advies van de Raad van State met betrekking tot de inwerkingtreding van de vooropgestelde wijzigingen worden de volgende aanpassingen doorgevoerd:
 - o (Oud) artikel 29 wordt vervangen door een versie die rekening houdt met de reeds in de ontwerpbesluit vervatte wijzigingen en die ook de door de Raad gesuggereerde wetgevingstechnische oplossing (zie supra) doorvoert. De inwerkingtredingsbepaling wordt conform de wijzigingen geüpdatet.
 - o (Oud) artikel 104 wordt geschrapt.
- **NIEUW ARTIKEL 34**: Artikel 6.4.1/8 van het Energiebesluit van 19 november 2010 regelt de uitvoering van energiescans. Afhankelijk van de uitvoerder en/of de doelgroep van de energiescan zijn er verschillende types van deze scan mogelijk.

Via het voormelde besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023 ('Verzamelbesluit IX') werd in artikel 6.4.1/8, vierde lid, de zinsnede "en moet uiterlijk 31 december 2025 volledig zijn uitgevoerd. De energiescan kan worden aangevraagd tot een door de minister vast te stellen datum, en uiterlijk tot en met 30 juni 2024." ingevoegd.

Het was hierbij de bedoeling om enkel de energiescan uitgevoerd door de energiehuizen te laten stopzetten. Per vergissing werd echter de algemene term 'energiescan' gebruikt. Het was nooit de bedoeling om de stopzetting van alle types energiescan te delegeren naar de minister.

Het is in dat opzicht dat wordt voorgesteld om dit erratum recht te zetten en de zin "De energiescan kan worden aangevraagd tot een door de minister vast te stellen datum." te vervangen door de zin "De dienstverlening gericht op de begeleiding bij de uitvoering van energiebesparende werken, zoals opgenomen in het takenpakket van de energiehuizen, kan worden aangevraagd tot een door de minister vast te stellen datum."

- **NIEUW ARTIKEL 39** en **ARTIKEL 40** (voorheen artikel 36): gelet op het feit dat artikel 90 en artikel 91 van het decreet van 29 maart 2024¹¹ de jaarlijkse indieningsdeadline voor de quotumverplichtingen (GSC/WKC) structureel verschuift van 30 april naar 31 oktober, wordt de timing van het aanvragen van de beperking van het op ondernemings- of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie en warmtekrachtkoppeling ontstane kosten voor ondernemingen die deel uitmaken van een sector die risico loopt op delocalisatie of ondernemingen die deel uitmaken van een sector die een aanzienlijk risico loopt op delocalisatie (hierna: supercapregeling) uit artikel 6.6.2 en artikel 6.6.3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 daaraan aangepast. Hierdoor moet de supercapregeling naar de toekomst worden aangevraagd tegen 15 september van het jaar N-1 (i.p.v. 15 juli van jaar N-1), moet het VEKA uiterlijk op 31 oktober van het jaar N-1 (i.p.v. 15 oktober van jaar N-1) in euro de hoogte vastleggen van de beperking van het op ondernemingsniveau of vestigingsniveau verschuldigde bedrag van de door financieringssteun voor hernieuwbare energie en warmtekrachtkoppeling ontstane kosten, en dient de onderneming uiterlijk op 15 december van jaar N-1 (i.p.v. 15 november van jaar N-1) de vereiste bijdrage in het Energiefonds te storten. Hierdoor wordt aan de ondernemingen met het oog op de nieuwe decretaal vastgestelde inleverdatum voldoende flexibiliteit gegeven. Gelet op het feit dat de decretale rechtsgrond in artikel 7.1.11/1 van het Energiedecreet van 8 mei 2009 uitdrukkelijk stelt dat de supercapregeling afhankelijk is gemaakt van het storten van een bijdrage in het Energiefonds *in het jaar N-1* is een verder opschuiven in de tijd echter niet mogelijk.

Het verschuiven heeft evenwel geen gevolgen voor de lopende aanvraagronde: men krijgt de facto zelfs wat meer tijd om de supercap aan te vragen voor de inleveringsronde die op 31 oktober

¹¹ Decreet van 29 maart 2024 over het vervoer van koolstofdioxide via pijpleidingen in het Vlaamse Gewest, BS 25 april 2024.

2025 eindigt en waarvoor onder de huidige toepassing van artikel 6.6.2 de aanvraagdeadline 15 juli 2024 was (wordt dus 15 september 2024).

Ook wordt een oude vermelding van de vorige deadline bij de certificatenverplichting ("31 maart") die nog steeds in artikel 6.6.2 en artikel 6.6.3 van het Energiebesluit van 19 november 2010 was opgenomen gecorrigeerd richting de nieuwe inleverdeadline "31 oktober".

- **ARTIKEL 43** (voorheen artikel 39) en **ARTIKEL 47** (voorheen artikel 43): naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt in het ontworpen artikel 6.7.3, §1, vierde lid, en in het ontworpen artikel 6.7.8, §1, vierde lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 de zinsnede "te in dienst te nemen op de gebouwen" gecorrigeerd naar "in dienst te nemen op de gebouwen".
- **ARTIKEL 44** (voorheen artikel 40) en **ARTIKEL 48** (voorheen artikel 44):
 - o Er wordt m.b.t. de punten 2° en 4° naar aanleiding van het advies van de Raad van State op meer precieze wijze verwezen naar de plaats waar de wijzigingen worden doorgevoerd, respectievelijk "paragraaf 2, eerste lid, 1°" en "paragraaf 2, derde lid, 1°". De inleidende zinnen worden in het licht daarvan aangepast.
 - o Wat het artikel 44, 1° (thans 48, 1° geworden) betreft merkte de Raad op dat in de huidige tekst van artikel 6.7.9, §1, van het Energiebesluit van 19 november 2010 wordt melding gemaakt van "een publieke organisatie als vermeld in artikel 6.7.6". De zinsnede die dat punt 1° wordt vervangen – waarin melding wordt gemaakt van "(...) een eigenaar, erfpachter of opstalhouder van gebouwen als vermeld in artikel 6.7.2 (...)" – komt dus niet voor in artikel 6.7.9, §1, van het Energiebesluit van 19 november 2010. Dit is een copypaste-fout omwille van het parallelisme met artikel 6.7.4 van het Energiebesluit van 19 november 2010. Punt 1° wordt op dit punt dan ook gecorrigeerd.
- **ARTIKEL 45** (voorheen artikel 41) en **ARTIKEL 49** (voorheen artikel 45):
 - o Er wordt een rechtzetting doorgevoerd in artikel 45, 1° en artikel 49, 1°, wat betreft de regeling voor uitstel bij sloop met heropbouw. In het ontworpen artikel 6.7.5, §1, tweede lid en artikel 6.7.10, §1, tweede lid van het Energiebesluit van 19 november 2010 is opgenomen dat eigenaar, erfpachter of opstalhouder van de gebouwen uiterlijk drie jaar na de betekening van de beslissing tot het verlenen van uitstel een omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen met betrekking tot sloop voor aan het VEKA moet voorleggen. Hier wordt aan toegevoegd dat deze verplichting enkel geldt als een omgevingsvergunning voor sloop vereist is. Deze verduidelijking werd reeds opgenomen in artikel 7.7.3, §1, zesde lid van het Energiedecreet van 8 mei 2009 en werd ook wat betreft de uitzondering voor sloop zonder heropbouw in het ontwerpbesluit opgenomen (artikel 45, 2°, 3° en artikel 49, 2° en 3°);
 - o Naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt de bewaartermijn in beide punten 5° telkens geschrapt.
- **ARTIKEL 55, 1°, 2°** (voorheen artikel 51, 1° en 2°): de datum "1 januari 2023", die reeds in het verleden ligt, wordt vervangen door de toekomstige datum "1 september 2024".
- **ARTIKEL 56** (voorheen artikel 52): naar aanleiding van het advies van de Raad van State worden in het ontworpen artikel 7.4.3, §3, zevende lid de rechtsgevolgen van het niet naleven van de voorwaarden inzake de vorm van het stavingsstuk verduidelijkt, net zoals de beginselen inzake de onafhankelijkheid waarvan de draagwijdte nu zonder beperking wordt gedelegeerd aan het VEKA.

Door de bijkomende verwijzing naar dit stavingsstuk in paragraaf 1, tweede en derde lid, wordt dit stavingsstuk een elementaire vereiste bij het indienen van de subsidieaanvraag waarvan het ontbreken of het niet volgen van de door het VEKA vastgestelde vereisten wordt gesanctioneerd via de ontvankelijkheidstoets van de aanvraag als bedoeld in artikel 7.4.3, §1, achtste lid van het Energiebesluit van 19 november 2010.

- **ARTIKEL 64** (voorheen artikel 60), **ARTIKEL 67** (voorheen artikel 63) en **ARTIKEL 68** (voorheen artikel 64): naar aanleiding van het advies van de Raad van State wordt bepaald dat de afstand “op straffe van nietigheid” moet plaatsvinden onder de vorm die het VEKA bepaalt.
- **NIEUW ARTIKEL 108** en **(OUD) ARTIKEL 105**: gelet op het advies van de Raad van State met betrekking tot de inwerkingtreding van de vooropgestelde wijzigingen (zie supra) worden de volgende aanpassingen doorgevoerd:
 - o Oud Hoofdstuk 10 en oud artikel 105 worden uit het ontwerp geschrapt.
 - o Oud artikel 105 wordt herschreven - en opgenomen als nieuw artikel 108 - als een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 16 juni 2023 die de door de Raad gesuggereerde wetgevingstechnische oplossing (zie supra) doorvoert. De inwerkingtredingsbepaling wordt conform de wijzigingen geüpdatet.
- **ARTIKEL 110** (voorheen artikel 107) en **ARTIKEL 114** (voorheen artikel 111): in deze bepalingen wordt in lijn met het advies van de Raad van State de inwerkingtreding meer gepreciseerd.
- **ARTIKEL 116** (voorheen artikel 113): de teruggave van de retributie voor de in het kalenderjaar verstrekte toezicht wordt naar aanleiding van het advies van de Raad van State geherformuleerd.
- Omwille van bovenvermelde wijzigingen wordt het ontwerpbesluit vernummerd.

4. BESTUURLIJKE IMPACT

A. BUDGETTAIRE IMPACT VOOR DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op begroting van de Vlaamse overheid. Voor de budgettaire impact van het ontwerp van besluit wordt verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de eerste principiële goedkeuring (VR 2023 2010 DOC.1389/1TER), bij de tweede principiële goedkeuring (VR 2024 1901 DOC.0071/1BIS) en bij de derde principiële goedkeuring (VR 2024 0803 DOC.0305/1BIS).

B. ESR-TOETS

Er werden geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op de ESR-toets.

C. IMPACT OP HET PERSONEEL VAN DE VLAAMSE OVERHEID

Er werden geen wijzigingen aangebracht die een impact hebben op het personeel van de Vlaamse overheid.

D. IMPACT OP DE LOKALE EN PROVINCIALE BESTUREN

Voor de impact op de lokale besturen van het ontwerp van besluit wordt verwezen naar de nota aan de Vlaamse Regering gevoegd bij de eerste principiële goedkeuring (VR 2023 2010 DOC.1389/1TER).

Er werden geen wijzigingen aangebracht die een bijkomende impact hebben op de lokale en provinciale besturen.

5. VERDER TRAJECT

Na de definitieve goedkeuring moet het besluit nog in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

6. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

1. haar definitieve goedkeuring te hechten aan het bijgaande voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van regelgeving over energie, ETS en de gebouwenpas.

De Vlaamse minister van Justitie en Handhaving, Omgeving, Energie en Toerisme,

Zuhal DEMIR

Bijlagen:

1. het ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van regelgeving over energie, ETS en de gebouwenpas;
2. het advies van de Raad van State nr. 75.873/16 d.d. 24 april 2024.